

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 7 juli 2010

Nr 650—660

INNEHÅLL

Nr		Sidan
650	Lag om ändring av rättegångsbalken	2265
651	Lag om ändring av 1 § i lagen om insändande av vissa handlingar till domstolar	2271
652	Lag om ändring av 2 kap. i utskökningsbalken	2272
653	Lag om ändring av lagen om användning av mänskliga organ, vävnader och celler för medicinska ändamål	2273
654	Lag om ändring av 5 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	2275
655	Lag om ändring av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen	2276
656	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med Laos om förstärkning av miljöförvaltningen i Laos	2277
657	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i förordningen om patent- och registerstyrelsen	2278
658	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om användningsplan i landskapet Åland för frekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession	2279
659	Statsrådets förordning om hantering av översvämningsrisker	2282
660	Statsrådets förordning om ändring av 3 och 6 § i statsrådets förordning om social- och hälsovårdsministeriet	2288

Nr 650

Lag

om ändring av rättegångsbalken

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i rättegångsbalken 26 kap. 1 a §, 1 b § och mellanrubriken före den, mellanrubriken före 2 § och 2 a §, sådana de lyder i lag 381/2003,
ändras 2 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten, 12 kap. 16 § 1 mom., 25 kap. 3 § 2 mom., 11 § 2 mom. och 14 b §, rubriken för 26 kap. samt 2, 3 och 13—16 §,
sådana de lyder, 2 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten, 25 kap. 11 § 2 mom. och 14 b § samt 26 kap. 2 och 3 § i nämnda lag 381/2003, 12 kap. 16 § 1 mom. i lag 1052/1991, 25 kap. 3 § 2 mom. och rubriken för 26 kap. i lag 165/1998, 26 kap. 13 och 14 § i nämnda lagar 165/1998 och 381/2003 samt 26 kap. 15 och 16 § i nämnda lag 165/1998, samt
fogas till 25 kap. 15 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 381/2003, en ny 4 a-punkt, till lagen ett nytt 25 a kap., till 26 kap. en ny 14 a § och till lagen ett nytt 30 a kap. som följer:

RP 105/2009
LaUB 4/2010
RSv 49/2010

89—2010

2 kap.

Om domförhet

8 §

En ledamot kan dock ensam
1) besluta att tillstånd till fortsatt handläggning ska meddelas,

12 kap.

Om parterna

16 §

En part mot vilken en tredskodom har meddelats får inte överklaga domen. Detta ska meddelas i tredskodomen, och samtidigt ska det ges anvisningar om inom vilken tid och vid vilken domstol återvinning ska sökas.

25 kap.

Om fullföljd av talan från tingsrätt till hovrätt

3 §

Närvarande parter ska omedelbart efter det att avgörandet har avkunnats lämnas skriftliga anvisningar av vilka framgår hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att få målet till prövning i hovrätten eller söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 30 a kap. I anvisningarna ska också förfarandet med prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag. Anvisningar lämnas dock inte till allmänna åklagaren eller till någon annan part, om detta befins vara uppenbart onödigt.

11 §

I besvärсанvisningen ska nämnas fullföljdsdomstolen och den dag då besvärstiden löper ut. I besvärсанvisningen ska redogöras för bestämmelserna om fullföljande av besvär, tillstånd till fortsatt handläggning och grunderna för tillståndet samt om besvärsskriftens innehåll och bilagor. Besvärсанvisningen ska dessutom innehålla motsvarande uppgifter om motbesvär och prejudikatbesvär

enligt vad som föreskrivs i 14 a—14 c § och i 30 a kap.

14 b §

Motbesvären förfaller om besvären återkallas, förfaller eller avvisas eller om ändringssökanden inte meddelas tillstånd till fortsatt handläggning. Motbesvären förfaller dock inte om besvären återkallas först vid huvudförhandlingen.

15 §

I besvärsskriften, som skall ställas till hovrätten, skall uppges

4 a) grunden för att tillstånd till fortsatt handläggning ska meddelas i ett mål som avses i 25 a kap. 5—8 § och skälen till att ändringssökanden anser att det finns grund för tillståndet, om inte dessa annars framgår av besvärsskriften,

25 a kap.

Om inledande av förberedelsen av ett besvärssökande vid hovrätten och om tillstånd till fortsatt handläggning

Allmänna bestämmelser

1 §

I detta kapitel föreskrivs om inledande av förberedelsen av ett besvärssökande vid hovrätten och om tillstånd till fortsatt handläggning och om meddelande av detta tillstånd.

Om det inte krävs tillstånd till fortsatt handläggning i ett besvärssökande eller om tillstånd meddelas på de grunder som anges i 11 §, fortsätter handläggningen av ärendet så som anges i 26 kap.

Om tillstånd till fortsatt handläggning inte meddelas, står tingsrättens avgörande fast.

Inledande av förberedelsen

2 §

Förberedelsen av ett besvärssökande vid hovrätten inleds när besvärsskriften inkommer från tingsrätten. För förberedelsen svarar en ledamot (*för förberedelsen ansvarig ledamot*).

3 §

Om besvären är bristfälliga och en komplettering behövs för att rättegången ska kunna föras vidare, ska ändringssökanden uppmanas att avhjälpa bristen inom en tid hovrätten sätter ut. Samtidigt ska ändringssökanden upplysas om vad påföljden kan bli om uppmaningen inte följs.

Om besvären är bristfälliga också efter det att de har kompletterats, får parten av särskilda skäl ges ett nytt tillfälle att komplettera dem.

4 §

Om ändringssökanden inte följer en uppmaning att komplettera besvären och de är så bristfälliga att de inte kan läggas till grund för en rättegång i hovrätten, ska besvären avvisas.

Hovrätten ska genast avvisa besvären, om det finns något annat hinder för att pröva dem än ett sådant som avses i 3 §.

Tillstånd till fortsatt handläggning

5 §

I ett tvistemål behövs tillstånd till fortsatt handläggning, om tingsrättens avgörande går parten emot endast i fråga om en fordran och skillnaden mellan det som yrkas i besvärsskriften och tingsrättens domslut (*förlustvärde*) inte överstiger 10 000 euro. När förlustvärdets belopp räknas ut beaktas inte rättegångskostnader eller ränta på det belopp som yrkas.

6 §

Svaranden behöver tillstånd till fortsatt handläggning i ett brottmål, om inte svaranden har dömts till strängare straff än fängelse i fyra månader. När straffets stränghet bedöms beaktas inte böter eller andra straffrättsliga påföljder som har dömts ut utöver fängelse.

Svaranden behöver dock inte i ett brottmål tillstånd till fortsatt handläggning, om

- 1) svaranden har dömts till avsättning,
- 2) svaranden har dömts till förverkandepåföljd, om beloppet av den vinning eller värdet av den egendom eller det föremål som ska

förverkas till staten eller det värde som ska förverkas i stället för dem överstiger 10 000 euro,

3) svaranden har dömts till samfundsböter vars belopp överstiger 10 000 euro,

4) allmänna åklagaren enligt 7 § 1 mom. inte behöver tillstånd till fortsatt handläggning i målet, eller om

5) allmänna åklagaren enligt 7 § 2 mom. har sökt ändring till förmån för svaranden.

Om besvären också gäller ett privaträttsligt anspråk som grundar sig på den gärning som avses i åtalet och anspråkets förlustvärde överstiger 10 000 euro, behövs det i ett brottmål inte tillstånd till fortsatt handläggning i fråga om samma gärning.

7 §

Allmänna åklagaren behöver tillstånd till fortsatt handläggning, om det inte för det brott som besvären gäller under de omständigheter som anges i åtalet föreskrivs strängare straff än böter eller fängelse i högst två år.

Allmänna åklagaren behöver inte tillstånd till fortsatt handläggning när ändring söks till förmån för svaranden.

8 §

I ett brottmål behöver målsäganden tillstånd till fortsatt handläggning, om besvären gäller ett brott som avses i 7 § 1 mom. Målsäganden behöver dock inte sådant tillstånd, om besvären också gäller ett privaträttsligt anspråk som grundar sig på den gärning som avses i åtalet och vars förlustvärde överstiger 10 000 euro.

9 §

Tillstånd till fortsatt handläggning behövs inte

- 1) i militära rättegångsärenden,
- 2) i ärenden som gäller bestämmande av förvandlingsstraff för böter,
- 3) i ärenden som gäller meddelande, upphävande eller förlängning av näringsförbud,
- 4) i ärenden som gäller meddelande, upphävande eller ändring av besöksförbud,
- 5) i ärenden som gäller underhåll för barn,
- 6) i ärenden som har handlagts enligt 8 kap.

10 §

Om ändringsyrkandet endast gäller rättegångskostnader, kostnader som betalats av statsmedel eller vite som dömts ut, behövs tillstånd till fortsatt handläggning. Tillstånd till fortsatt handläggning behövs också när ändringsyrkandet gäller enbart beslut om verkställighet av reststraff på grund av brott mot övervakningsföreskrifterna.

11 §

Tillstånd till fortsatt handläggning ska meddelas, om

- 1) det finns anledning att betvivla att tingsrättens domslut är riktigt,
- 2) det inte är möjligt att bedöma om tingsrättens domslut är riktigt utan att tillstånd till fortsatt handläggning meddelas,
- 3) det är viktigt att meddela tillstånd med tanke på lagens tillämpning i andra likadana mål, eller om
- 4) det finns andra vägande skäl till att meddela tillstånd.

Tillstånd till fortsatt handläggning behöver dock inte meddelas med stöd av 1 mom. I punkten enbart för att bedöma bevisningen på nytt, om det inte utifrån de omständigheter som anges i besvären finns grundad anledning att betvivla att tingsrättens domslut är riktigt.

12 §

Tillståndet till fortsatt handläggning får begränsas till att gälla en del av tingsrättens avgörande. Frågan om meddelande av sådant tillstånd i målet i övrigt får då överföras för att avgöras i samband med behandlingen av besvären.

Förfarandet när tillstånd till fortsatt handläggning meddelas

13 §

Innan hovrätten avgör ett ärende om tillstånd till fortsatt handläggning, ska den vid behov uppmana ändringssökandens motpart att skriftligt bemöta besvären.

14 §

Hovrätten avgör i skriftligt förfarande frågan om tillstånd till fortsatt handläggning ska meddelas utifrån tingsrättens avgörande, be-

svären, ett eventuellt bemötande och vid behov också det övriga rättegångsmaterialet.

Ärendet får avgöras utan föredragning.

15 §

Om tillstånd till fortsatt handläggning meddelas, ska ändringssökanden och ändringssökandens motpart underrättas.

16 §

I fråga om förfarandet i ärenden som gäller tillstånd till fortsatt handläggning iakttas i övrigt 26 kap. i tillämpliga delar.

17 §

Om tillstånd till fortsatt handläggning inte meddelas, ska det framgå av beslutet att

- 1) samtliga de tillståndsgrunder som anges i 11 § har prövats,
- 2) tillstånd inte har meddelats, och att
- 3) tingsrättens avgörande står fast.

Till beslutet ska fogas en redogörelse för parternas yrkanden och bemötanden.

18 §

Tillstånd till fortsatt handläggning meddelas, om någon av ledamöterna i den avgörande sammansättningen anser att tillstånd ska meddelas.

Ändringssökande

19 §

Ett beslut genom vilket tillstånd till fortsatt handläggning har meddelats får inte överklagas.

26 kap.

Om fortsatt handläggning av besvärärenden i hovrätten

2 §

I ett brottmål kan hovrätten till förmån för svaranden ändra tingsrättens dom med anledning av ett straffyrkande också i det fall att endast allmänna åklagaren har sökt ändring i domen.

Om ändring i tingsrättens dom i ett brottmål söks endast i fråga om straffpåföljden, får hovrätten inte utan särskilda skäl pröva

om svaranden i brottmålet har gjort sig skyldig till den gärning som tillräknats honom eller henne.

3 §

Ändringssökandens motpart ska uppmanas att skriftligt bemöta besvären inom en av hovrätten utsatt tid. Bemötande behöver inte begäras, om bemötande har begärts när frågan om meddelande av tillstånd till fortsatt handläggning behandlades eller om besvären avvisas med stöd av 25 a kap. 4 §, eller om det är uppenbart onödigt att begära bemötande.

När bemötande begärs ska besvären och de handlingar som fogats till dem delges. Hovrätten kan dessutom bestämma vilken fråga motparten särskilt ska uttala sig om i bemötandet.

13 §

Vid huvudförhandlingen i hovrätten hörs parter, vittnen och sakkunniga och tas annan utredning emot.

Huvudförhandlingen kan begränsas så att den endast gäller en del av det som besvär anförts över.

Huvudförhandlingen ska vid behov hållas på någon annan ort inom hovrättens domkrets än den ort där hovrätten har sitt säte. Av särskilda skäl får huvudförhandling också hållas på en ort utanför hovrättens domkrets.

14 §

Hovrätten ska hålla huvudförhandling när en part i ett tvistemål eller en målsägande eller en svarande i ett brottmål kräver det.

Huvudförhandling behöver dock inte hållas, om muntlig bevisning enligt 15 § 1 mom. inte behöver tas emot på grund av att det inte kan finnas något rimligt tvivel om att tingsrätten bedömt bevisningen på riktigt sätt och om det också i övrigt är klart onödigt att hålla huvudförhandling, särskilt med beaktande av målets art och dess betydelse för parten.

Hovrätten ska hålla huvudförhandling på begäran av allmänna åklagaren, om muntlig bevisning enligt 15 § ska tas emot i målet, och också i övriga fall när hovrätten anser att det behövs.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. ska beaktas också vid behandlingen av besvär i ett ansökningsärende.

14 a §

Hovrätten får självmant hålla huvudförhandling när den anser att det behövs.

15 §

Om huvudförhandling hålls och ärendet gäller tingsrättens bedömning av tilltron till muntlig bevisning, ska den muntliga bevisning som har tagits emot i tingsrätten tas emot på nytt till behövliga delar, om det inte finns något hinder för det. Bevisningen behöver inte tas emot på nytt, om det inte utifrån det rättegångsmaterial som avses i 12 § bedömt som en helhet kan finnas något rimligt tvivel om att tingsrätten har bedömt bevisningen på riktigt sätt.

Bestämmelserna om bedömning av tilltron till muntlig bevisning tillämpas också på tingsrättens bedömning av tilltron till de iakttagelser som tingsrätten har gjort när den har förrättat syn.

I hovrätten tas också ny muntlig bevisning emot vid huvudförhandlingen.

16 §

Om muntlig bevisning som har tagits emot i tingsrätten inte tas emot på nytt i hovrätten, får tingsrättens avgörande ändras för denna bevisnings del bara om bevisningen inte längre kan tas emot på nytt. Avgörandet på ett straffyrkande får dock ändras till förmån för svaranden i brottmålet.

30 a kap.

Om prejudikatbesvär

1 §

Ett avgörande av tingsrätten får överklagas hos högsta domstolen i stället för hos hovrätten, om högsta domstolen meddelar besvärstillstånd (*prejudikatbesvär*).

Prejudikatbesvär får inte anföras, om inte ändringssökandens motpart har gett muntligt eller skriftligt samtycke till det i tingsrätten. Samtycket får återtas genom att en underrättelse görs till tingsrätten inom den tid som föreskrivs för missnöjesanmälan.

2 §

Högsta domstolen får meddela tillstånd till prejudikatbesvär endast om det är viktigt att hänskjuta målet till högsta domstolen med tanke på lagens tillämpning i andra likadana fall eller enhetligheten i rättspraxis. Om besvärstillstånd inte meddelas, står tingsrättens avgörande fast.

3 §

En ändringssökande som vill överklaga tingsrättens avgörande genom prejudikatbesvär ska uppge detta när missnöjesanmälan görs och samtidigt förete motpartens samtycke enligt 1 § 2 mom. Om motparten inte ger sitt samtycke eller om samtycket har återtagits på föreskrivet sätt, godkänns missnöjesanmälan som en sådan anmälan som avses i 25 kap. 5 §.

Ändringssökanden och motparten ska genast underrättas om att missnöjesanmälan som gäller prejudikatbesvär har godkänts och vad som ska iaktas vid överklagandet.

4 §

Om missnöjesanmälan inte har godkänts, får klagan över detta anföras hos högsta domstolen. Klagoskriften ska lämnas in till tingsrättens kansli inom trettio dagar från den dag då tingsrättens avgörande avkunnades eller meddelades. Om högsta domstolen anser att missnöjesanmälan har skett i laga ordning, ska den vid behov sätta ut en ny tid för överklagande.

Om missnöjesanmälan som gäller prejudikatbesvär har godkänts, får en motpart som inte anser sig ha gett sitt samtycke till preju-

dikatbesvaren anföras klagan över godkännandet hos högsta domstolen. Klagoskriften ska lämnas in till tingsrättens kansli inom den tid som anges i 1 mom. Om högsta domstolen anser att samtycke inte har getts i laga ordning, återförvisas ärendet till tingsrätten för att ett nytt beslut om godkännande av missnöjesanmälan ska kunna fattas.

5 §

Ändringssökandens motpart får överklaga tingsrättens avgörande så som anges i 25 kap. 14 a §, om högsta domstolen meddelar denne tillstånd till prejudikatbesvär enligt 2 § i detta kapitel. Ansökan om motbesvär förfaller, om inte högsta domstolen meddelar ändringssökanden besvärstillstånd.

6 §

Bestämmelserna i 25 kap. om fullföljd av talan från tingsrätt till hovrätt och bestämmelserna i 30 kap. om fullföljd av talan från hovrätt till högsta domstolen i ärenden som hovrätten har avgjort som fullföljdsinstans ska dessutom iaktas i tillämpliga delar vid överklagande enligt detta kapitel.

Tiden för anförande av prejudikatbesvär är 30 dagar från den dag då tingsrättens avgörande avkunnades eller meddelades. Fullföljdsskriften ska riktas till högsta domstolen och lämnas in till tingsrättens kansli.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Denna lag tillämpas på tvistemål, brottmål och ansökningsärenden, om det överklagade avgörandet har meddelats eller avkunnats i tingsrätten efter lagens ikraftträdande.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 651

L a g

om ändring av 1 § i lagen om insändande av vissa handlingar till domstolar

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 7 maj 1965 om insändande av vissa handlingar till domstolar (248/1965) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 204/1997, som följer:

1 §

Till hovrätten adresserade handlingar som nämns i 1 mom. får av allmänna åklagaren skickas med posten eller genom bud. Till högsta domstolen adresserade fullföljdshandlingar ska allmänna åklagaren skicka till hov-

rätten eller, vid överklagande enligt 30 a kap. i rättegångsbalken, till tingsrätten genom förmedling av riksåklagaren och övriga handlingar så som högsta domstolen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 652

L a g

om ändring av 2 kap. i utsökningsbalken

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 kap. i utsökningsbalken av den 15 juni 2007 (705/2007) en ny 12 a § som följer:

2 kap.
Utsökningsgrunder

Domars laga kraft

12 a §

*Tingsrättens dom vid överklagande direkt
hos högsta domstolen*

Bestämmelserna i 3—8 § gäller också ett

Nådendal den 24 juni 2010

sådant icke lagakraftvunnet avgörande av
tingsrätten som överklagas direkt hos högsta
domstolen i enlighet med 30 a kap. i rättegångsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 653

L a g

om ändring av lagen om användning av mänskliga organ, vävnader och celler för medicinska ändamål

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om användning av mänskliga organ, vävnader och celler för medicinska ändamål (101/2001) 9 § och 18 § 2 mom., sådana de lyder i lag 547/2007, samt
fogas till lagen en ny 9 a § som följer:

9 §

Samtycke

Organ, vävnader och celler får tas från en avliden människa, om det inte finns uppgifter om eller skäl att anta att den avlidne under sin livstid hade motsatt sig ett sådant ingrepp. Om den avlidne under sin livstid har förbjudit att organ, vävnader eller celler tas, får ingreppet inte göras. Innan organ, vävnader eller celler tas från en avliden ska det, i den mån det är möjligt, utredas vilken inställning den avlidne själv hade under sin livstid till att hans eller hennes organ, vävnader eller celler tas för ett ändamål som avses i 8 § 1 mom.

Om den avlidne är minderårig och på grund av sin ålder eller utveckling under sin livstid inte har kunnat bilda sig en uppfattning om vad det innebär att organ, vävnader eller celler tas från honom eller henne, får organ, vävnader och celler tas, förutsatt att vårdnadshavaren inte motsätter sig ingreppet.

Om en avliden som har uppnått myndighetsåldern på grund av sjukdom, psykisk störning eller av någon annan orsak under sin

livstid inte har kunnat bilda sig en uppfattning om vad det innebär att organ, vävnader eller celler tas från honom eller henne, får ingreppet göras, förutsatt att den avlidnes närmaste anhöriga eller andra närstående inte motsätter sig det.

9 a §

Information till den avlidnes anhöriga

Den avlidnes närmaste anhöriga eller andra närstående ska få upplysningar om tagandet av organ, vävnader och celler och om dess betydelse.

18 §

Ersättningar och förbud att eftersträva ekonomisk vinning

En givare av organ, vävnad eller celler, som av den anledningen att organ, vävnad eller celler i enlighet med denna lag tas för ett livsviktigt transplantationsbehov och att anknytande nödvändiga undersökningar utförs,

har rätt till dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) för ersättande av det inkomstbortfall som dessa åtgärder orsakar. Dagpenning betalas utan hinder av 8 kap. 7 § i sjukförsäkringslagen för samtliga vardagar. Om arbetsgivaren betalar lön för tiden med arbetsoförmåga överförs rätten till dagpen-

ning på det sätt som föreskrivs i 7 kap. 4 § 2 mom. i sjukförsäkringslagen.

— — — — —
—————
Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 654

L a g

om ändring av 5 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 5 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992), sådan
 paragrafen lyder delvis ändrad i lagarna 367/1996 och 434/2010, en ny 4 b-punkt som följer:

5 §

givare av mänskliga organ, vävnader eller
 celler,

Avgiftsfria hälsovårdstjänster

Avgiftsfria är följande hälsovårdstjänster:

4 b) undersökning och vård av levande

Denna lag träder i kraft den 1 augusti
 2010.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 655

L a g

om ändring av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lagarna 994/2008 och 532/2009, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

7 kap.

**Allmänna förutsättningar för erhållande
av dagpenningsförmåner**

4 §

Arbetsgivares rätt till dagpenningsförmån

försäkrade lön för tiden för arbetsoförmåga och arbetsoförmågan beror på en donation för transplantation av organ, vävnader eller celler enligt lagen om användning av mänskliga organ, vävnader och celler för medicinska ändamål (101/2001). Dagpenningsförmånen betalas inte till den försäkrade för samma tid till den del förmånen motsvarar lönen.

En dagpenningsförmån betalas till arbetsgivaren till den del arbetsgivaren på grundval av ett anställningsförhållande har betalat den

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 656

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen med Laos om förstärkning av miljöförvaltningen i Laos**

Utfärdad i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §
Den i Vientiane den 19 maj 2010 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Demokratiska folkrepubliken Laos regering om förstärkning av miljöförvaltningen i Laos träder i kraft den 19 juli 2010 så som därom har överenskommits.

Överenskommelsen har godkänts av republikens president den 7 maj 2010.

Nådendal den 24 juni 2010

2 §
Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2010.

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Paula Lehtomäki*

(Överenskommelsen finns till påseende och kan erhållas hos utrikesministeriet, som även lämnar uppgifter om den på finska och svenska)

Nr 657

Statsrådets förordning**om ändring av 3 § i förordningen om patent- och registerstyrelsen**

Given i Helsingfors den 10 juni 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, *ändras* i förordningen om patent- och registerstyrelsen (799/1992) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 811/2007, som följer:

3 §

Statsrådet utnämner för tre år i sänder för patent- och registerstyrelsen en direktion, till vilken hör en ordförande och en vice ordförande samt minst tre och högst fem medlemmar. En av direktionens medlemmar företräder arbets- och näringsministeriet. Till direktionens medlem kan inte den utses som står i anställningsförhållande till ämbetsverket. Patent- och registerstyrelsens personal väljer inom sig en företrädare som har närvaro- och yttranderätt vid direktionens möten utom vid behandlingen av utnämningsärenden.

Direktionen avgör ärenden på föredragning

av generaldirektören. När generaldirektören har förhinder föredras ärendet av generaldirektörens ställföreträdare.

Arbets- och näringsministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Förordningen tillämpas på den direktion som utnämns efter förordningens ikraftträdande.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 10 juni 2010

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*Regeringsråd *Minna Tukiainen*

Nr 658

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om användningsplan i landskapet Åland för frekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession**

Given i Helsingfors den 23 juni 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning om användningsplan i landskapet Åland för frekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession (1158/2002) 3 § 2 mom., 7 § 3 mom. och bilagan, av dem 3 § 2 mom. och bilagan sådana de lyder i förordning 1330/2007 och 7 § 3 mom. sådant det lyder i förordning 378/2009, samt *fogas* till förordningen nya 3 a och 7 a – 7d § som följer:

3 §

Televisionsnät

För sådan televisionsverksamhet i landskapet som är beroende av koncession anvisas två kanalknippen.

använda dessa frekvenser i samma utsträckning också för UMTS-mobilteleverksamhet. Ett teleföretag som har rätt att utöva tredje generationens mobilteleverksamhet inom frekvensområdena 1710–1785 MHz och 1805–1880 MHz får använda dessa frekvenser också för den långsiktiga vidareutvecklingen av tredje generationens teknik (LTE).

3 a §

Kognitiva radionät

Det frekvensområde som ska användas för verksamheten i de kognitiva radiosystemen är 470–790 MHz. De får dock inte skydd av annan radiotrafik och får inte orsaka störningar i denna.

7 a §

Digitalt bredbandigt 2000-mobiltelenät

Det frekvensområde som ska användas för verksamheten i det digitala bredbandiga 2000-mobiltelenätet är 2010–2025 MHz.

I landskapet finns det med landskapsregeringens samtycke ett 2000-mobiltelenät.

7 §

Tredje generationens mobiltelenät

Ett teleföretag som har rätt att utöva GSM-mobilteleverksamhet på frekvensområdena 880–915 MHz och 925–960 MHz samt 1710–1785 MHz och 1805–1880 MHz kan

7 b §

Digitalt bredbandigt 450-mobiltelenät

De frekvensområden som ska användas för verksamheten i det digitala bredbandiga 450-mobiltelenätet är 452,425–456,925 MHz och 462,425–466,925 MHz.

I landskapet finns det med landskapsregeringens samtycke ett 450-mobiltelenät.

7 c §

Digitalt bredbandigt 800-mobiltelenät

Det frekvensområde som ska användas för verksamheten i det digitala bredbandiga 800-mobiltelenätet är 790—862 MHz.

7 d §

Markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster

Det frekvensområde som ska användas för verksamheten i de markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunika-

tionstjänster är i hela landskapet 2500–2690 MHz och på regional nivå 3410–3590 MHz.

I landskapet finns med landskapsregeringens samtycke för elektronisk kommunikationstjänst ett system inom frekvensområdet 2570-2620 MHz och tre system inom frekvensområdena 2500-2570 MHz och 2620–2690 MHz.

Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2010.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 23 juni 2010

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Konsultativ tjänsteman Maaret Suomi

Frekvensplan för landskapet Åland

1. Televisionsverksamhet

Kanal	ERP (kW)
25	30
35	30

2. Radioverksamhet

Frekvens (MHz)	Ort
88,6	Sund
91,3	Sund
93,1	Sund
94,1	Mariehamn
95,0	Sund
95,9	Mariehamn
97,1	Sund
100,3	Sund
101,8	Jomala
102,3	Sund
102,8	Jomala
104,3	Mariehamn
104,9	Sund
105,2	Hammarland
107,2	Mariehamn

Nr 659

Statsrådets förordning om hantering av översvämningsrisker

Given i Helsingfors den 1 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 21, 26 och 28 § i lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2010):

1 §

Preliminär bedömning av översvämningsrisker

Den preliminära bedömningen av översvämningsrisker förorsakade av förhöjt vattenstånd i vattendrag ska utföras för varje avrinningsområde. Den preliminära bedömningen av översvämningsrisker som beror på förhöjt havsvattenstånd ska utföras inom närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhetsområden.

Den preliminära bedömningen av översvämningsriskerna i avrinningsområden och i kustområden omfattar

1) kartor utarbetade i ändamålsenlig skala, av vilka framgår höjdförhållandena för avrinningsområden och kustområden, genomförd och planerad markanvändning samt övriga uppgifter som behövs med tanke på bedömningen av översvämningsrisker,

2) beskrivning av tidigare översvämningar, deras omfattning och eventuella ogynnsamma följder enligt 8 § 1 mom. i lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2010), om likartade översvämningar och ogynnsamma följder av dem kan anses vara möjliga,

3) en bedömning av hur stora områden eventuella framtida översvämningar kommer

att täcka och av i 2 punkten avsedda ogynnsamma följder av sådana översvämningar.

Den bedömning som avses i 2 mom. 3 punkten utförs med hjälp av höjdmodeller och geografiska datamängder med beaktande av vattendragens läge och hydrologiska och geomorfologiska egenskaper, effektiviteten hos konstruktioner för vattenreglering och översvämningskydd och övriga medel för hantering av översvämningsrisker samt, inberäknat förhållandenas utveckling på lång sikt, klimatförändringens inverkan på förekomsten av översvämningar.

Vid den preliminära bedömningen av riskerna för dagvattenöversvämningar iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms i 2 och 3 mom.

2 §

Kartor över översvämningshotade områden

Kartor över översvämningshotade områden som gäller översvämningar från förhöjt vattenstånd i vattendrag och förhöjt havsvattenstånd ska utvisa områden som blir täckta av vatten samt vattenståndet och vattendjupet vid översvämning och vid behov vattenföringen och strömningshastigheten vid översvämning när det gäller följande typer av översvämningar:

1) översvämningen inträffar med 2 procents årlig sannolikhet eller återkommer i genomsnitt en gång på 50 år,

2) översvämningen inträffar med 1 procents årlig sannolikhet eller återkommer i genomsnitt en gång på 100 år,

3) översvämningen är möjlig under särskilda förhållanden eller den årliga sannolikheten för översvämning är synnerligen liten.

Kartor över översvämningshotade områden som gäller dagvattenöversvämningar ska utvisa områden som blir täckta av vatten samt vattenståndet och vattendjupet vid översvämning med beaktande av lokala förhållanden och de sannolikheter för nederbörd som är ändamålsenliga vid bedömningen av dagvattenöversvämningar.

3 §

Kartor över översvänningsrisker

Av kartorna över översvänningsrisker ska framgå följande uppgifter i fråga om de översvänningsområden som avses i 2 §:

1) uppskattat invånarantal,

2) särskilda objekt såsom sjukhus, läroanstalter och daghem,

3) infrastruktur såsom vägar, energinät, datakommunikationsnät och vattentjänstverkens anordningar,

4) ekonomisk verksamhet som är betydande med tanke på tryggheten av samhällets vitala funktioner,

5) i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar avsedda anläggningar vilkas verksamhet kan medföra plötslig förorening av miljön i händelse av översvämning, samt i 4 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen (1040/2006) avsedda särskilda områden där sådan förorening kan orsaka skada,

6) kulturarv som skyddas med stöd av lag eller som ska skyddas med stöd av en plan,

7) andra behövliga uppgifter såsom områden där en översvämning kan medföra risk för att is eller annat fast ämne transporteras på ett skadligt sätt, betydande markerosion eller risk för ras eller betydande risk för förorening av miljön.

4 §

Uppgifter som används för kartor över översvämningshotade områden och kartor över översvänningsrisker

De uppgifter som används för kartor över översvämningshotade områden och kartor över översvänningsrisker ska stämma överens med motsvarande uppgifter som används vid planeringen av vattenvården. Kartorna över översvämningshotade områden och kartorna över översvänningsrisker ska samordnas med de bedömningar av vattnets särdrag, mänsklig påverkan på vatten och ekonomiska analyser av vattenanvändning som ingår i planeringen av vattenvården. Kartorna och bedömningarna kan också kombineras.

5 §

Riskhanteringsplaner

I riskhanteringsplaner för avrinningsområdet och kustområden ska hänsyn tas till

1) de utredningar som avses i 7 – 9 § i lagen om hantering av översvänningsrisker,

2) möjligheter till användning av vattenreglerings- och andra konstruktioner för översvämningsskydd, högvattenfårer och områden för kvarhållande av svämvattnet,

3) genomfört och planerat nyttjande, skydd och vård av vattenresurser, inberäknat användning av vattendrag och kustområden för rekreation, fiskerihushållning, energiekonomi, sjötrafik och hamninfrastruktur,

4) genomförd och planerad områdesanvändning,

5) områden som har skyddats eller reserverats för naturskyddsändamål enligt naturvårdslagen (1096/1996),

6) uppföljning av vattenläget, prognostisering av översvämningar samt information om översvänningsrisker och om beredskap för sådana,

7) insatser vid fara för översvämning och vid översvämning, inberäknat planer för räddningsväsendet och varningssystem för översvämningar,

8) övrig planering som gäller hantering av översvänningsrisker i samma område.

Utarbetandet och översynen av riskhanteringsplaner ska samordnas med den översyn av förvaltningsplaner som avses i 19 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004).

Av riskhanteringsplanen ska de uppgifter som anges i punkt A i bilagan framgå.

Vid utarbetandet av en riskhanteringsplan för dagvattenöversvämningar iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms ovan i denna paragraf.

6 §

Tillsättning och mandatperiod för översvämninggruppen

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska sända den framställan som avses i 8 § 3 mom. i lagen om hantering av översvämningssrisker till de landskapsförbund som är verksamma inom det i framställan avsedda avrinningsområdet eller kustområdet. Landskapsförbundet utarbetar framställan om tillsättande av översvämninggruppen efter att ha förhandlat om detta med berörda kommuner och lokala räddningssväsanden i landskapet och med närings-, trafik- och miljöcentralen. Landskapsförbundet eller landskapsförbunden tillsammans ger in framställan till jord- och skogsbruksministeriet.

Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter översvämninggruppen för högst sex år i sänder. Mandatperioden bör samordnas med mandatperioderna för de i 14 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen avsedda samarbetsgrupper som är verksamma inom samma avrinningsområde.

7 §

Deltagande

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska hålla i 4 § 1 mom. i lagen om hantering av översvämningssrisker avsedda förslag till angivande av områden med betydande översvämningssrisk framlagda i de berörda kommunerna under tre månaders tid och förslag till riskhanteringsplaner under sex månaders tid. Ett förslag till en riskhanteringsplan ska hållas framlagt samtidigt med det utkast till förvaltningsplan som avses i 13 § 3 punkten i lagen om vattenvårdsförvaltningen.

Åsikter om förslagen får framföras under den tid de ska vara framlagda enligt 1 mom.

8 §

Översyn av bedömningar och planer

När preliminära bedömningar av översvämningssrisker och riskhanteringsplaner ses över ska klimatförändringens påverkan på förekomsten av översvämningar beaktas. Av de planer som setts över ska de uppgifter som anges i punkt B i bilagan framgå.

9 §

Finlands miljöcentralers uppgifter

Finlands miljöcentral ska

1) bistå närings-, trafik- och miljöcentralerna samt jord- och skogsbruksministeriet vid skötseln av uppgifter enligt lagen om hantering av översvämningssrisker och vid utarbetandet av behövliga instruktioner och lämnande av information, samt utveckla metoder som behövs för att hantera översvämningssrisker,

2) svara för och utveckla hydrologisk övervakning samt vattenläges- och översvämningssvarningstjänsten i samarbete med Meteorologiska institutet och närings-, trafik- och miljöcentralerna,

3) sköta den rapportering till kommissionen som krävs enligt Europeiska unionens lagstiftning,

4) sköta andra uppgifter som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer.

10 §

Meteorologiska institutets uppgifter

Meteorologiska institutet ska

1) svara för och utveckla uppföljningen av och prognoserna för havsvattenståndet samt vattenläges- och översvämningssvarningstjänsten i samarbete med Finlands miljöcentral och närings-, trafik- och miljöcentralerna,

2) sköta andra uppgifter som kommunikationsministeriet bestämmer.

11 §

Kontaktmyndighet för internationella förvaltningsenheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland ska ha hand om det samarbete som avses i 14 § 1 mom. i lagen om hantering av översvämningssrisker i de internationella förvaltningsenheter för översvämningssrisker som bildats med Sverige och Norge.

12 §

Informationssystem

Utöver det som anges i 26 § i lagen om hantering av översvämningssrisker ska följande uppgifter föras in i informationssystemet:

- 1) uppgifter om resultaten av preliminära bedömningar av översvämningssrisker,
- 2) behövliga uppgifter om vattenstånd och vattenföring vid översvämning samt om nederbörds mängder,
- 3) kartor och planer som gäller andra områden med översvämningssrisk än sådana där översvämningssrisken är betydande,
- 4) rekommendationer om lägsta bygghöjder,

Helsingfors den 1 juli 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

5) andra tillgängliga uppgifter som behövs för riskhanteringsplaneringen för översvämningar, såsom uppgifter om översvämningsskador.

13 §

Tidsfrister

Preliminära bedömningar av översvämningssrisker ska göras första gången och områden med betydande översvämningssrisk anges första gången senast den 22 december 2011. Bedömningarna och de angivna områdena ska första gången ses över i behövlig omfattning senast den 22 december 2018.

Kartorna över översvämningsshotade områden och kartorna över översvämningssrisker ska utarbetas första gången så att de är klara senast den 22 december 2013.

Riskhanteringsplanerna ska upprättas första gången så att de kan godkännas och offentliggöras senast den 22 december 2015.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 7 juli 2010.

Äldre regeringssekreterare Pekka Kemppainen

A) Uppgifter som ska framgå av riskhanteringsplanen

1. En karta över det avrinningsområde, det kustområde eller det område med dagvattenöversvämningar som utgör föremål för planen. Av kartan ska framgå områden med betydande översvämningssrisk och övriga resultat av den preliminära bedömningen av översvämningssrisker samt en beskrivning av avrinningsområdet, dess hydrologi och nyttjandet av vattenresurser.

2. Kartor över översvämningsshotade områden och kartor över översvämningssrisker, bedömningar av ogynnsamma följder av översvämningar samt slutledningar utgående från kartor och bedömningar.

3. Mål för hanteringen av översvämningssrisker som ställts upp för områden med betydande översvämningssrisk.

4. Ett sammandrag av de åtgärder som har valts i syfte att uppnå målen för hanteringen av översvämningssrisker, deras effekter, kostnader och nytta, beskrivning av åtgärdernas samordning med miljömålen i ifrågavarande förvaltningsplaner och åtgärdsprogram för vattenvårdsförvaltningen samt en miljörapport.

5. En beskrivning av insatserna inom ett avrinningsområde vid fara för översvämning och vid översvämning, av de särskilda planer som är kopplade till insatserna samt hur hanteringen av översvämningssrisker är organiserad.

6. Ett sammandrag av hur översvämningssriskerna och behövliga åtgärder för hantering av dem har beaktats i det område som utgör föremål för planen i de förfaranden som avses i följande författningar:

- i) lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004),
- ii) markanvändnings- och bygglagen (132/1999),
- iii) räddningslagen (468/2003),
- iv) dammsäkerhetslagen (494/2009),
- v) hälsoskyddslagen (763/1994)
- vi) lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994),
- vii) lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005),
- viii) lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005).

7. Om en sådan finns att tillgå, en beskrivning av metoder för en analys av kostnader och nytta som används för utvärdering av sådana åtgärder som vidtas inom gränsöverskridande avrinningsområden och som har effekter inom en annan stats territorium.

8. Ett sammandrag av hur deltagande och information enligt 17 § i lagen om hantering av översvämningssrisker har ordnats, samt en redogörelse för ställningstaganden under beredningen och mellanstatliga överläggningar och hur dessa har inverkat på de mål som ställts i riskhanteringsplanen, på de åtgärder som har valts och på planens innehåll i övrigt.

9. En beskrivning av och motivering för åtgärdernas prioritetsordning och beräknade kostnader, de aktörer som har meddelat intresse för att genomföra åtgärderna, finansieringsmöjligheterna samt av metoderna för att följa upp verkställandet av planen.

10. En förteckning över behöriga myndigheter och, i behövlig omfattning, en beskrivning av samordningen av planeringen inom en internationell förvaltningsenhet för översvämningsrisker eller inom något annat avrinningsområde som överskrider Finlands gränser.

B) Uppgifter som ska framgå av riskhanteringsplaner som har setts över

1. Ett sammandrag av de ändringar som gjorts i planen efter offentliggörandet av den föregående versionen, inberäknat den översyn som avses i 20 § i lagen om hantering av översvämningsrisker.

2. En bedömning av de framsteg som gjorts när det gäller att uppnå målen för hanteringen av översvämningsrisker och genomföra åtgärder i anslutning till dem.

3. Ett sammandrag av sådana åtgärder i den föregående riskhanteringsplanen som inte har genomförts samt en redogörelse för orsakerna till detta.

4. En beskrivning av övriga åtgärder som har genomförts sedan den förra versionen av riskhanteringsplanen offentliggjordes.

Nr 660

Statsrådets förordning**om ändring av 3 och 6 § i statsrådets förordning om social- och hälsovårdsministeriet**

Given i Helsingfors den 1 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 7 februari 2008 om social- och hälsovårdsministeriet (90/2008) 3 § 1 mom. och 6 § som följer:

3 §

Ministeriets organisation

Ministeriet har följande avdelningar:

- 1) förvaltnings- och planeringsavdelningen,
- 2) försäkringsavdelningen,
- 3) avdelningen för främjande av välfärd och hälsa,
- 4) avdelningen för social- och hälsovårdstjänster,
- 5) arbetarskyddsavdelningen.

Avdelningscheferna har titeln överdirektör. De biträdande avdelningschefer som avlagt juris kandidatexamen har titeln regeringsråd, och de biträdande avdelningschefer som avlagt medicine licentiatexamen har titeln medicinalråd. De övriga biträdande avdelningscheferna vid försäkringsavdelningen har titeln försäkringsråd, de övriga biträdande avdelningscheferna vid förvaltnings- och planeringsavdelningen har titeln finansråd och de övriga biträdande avdelningscheferna vid avdelningen för främjande av välfärd och hälsa och avdelningen för social- och hälsovårdstjänster har titeln socialråd.

6 §

Ledande tjänstemän

Vid ministeriet finns en kanslichef. Chef för en avdelning är en avdelningschef.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 1 juli 2010

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Regeringsråd Liisa Perttula